

10 stycznia 1926 r.

URZĄD PATENTOWY

C 10 f, 7/106

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIIS PATENTOWY

Nr 4305.

Kl. 10 b 3.

Studiengesellschaft für Brennstoffverwertung G. m. b. H.
(Butzbach, Niemcy).

Sposób wyrobu brykietów torfowych.

Zgłoszono 11 listopada 1922 r.

Udzielono 24 lutego 1926 r.

Znane sposoby przeróbki torfu na paliwo obejmują przedewszystkiem osuszanie torfu i wytłaczanie brykietów przy pomocy pewnych dodatków. W porównaniu ze znanymi sposobami brykietowania torfu, sposób według wynalazku niniejszego dąży do naśladowania procesu tworzenia się węgla w przyrodzie tak, aby ten długotrwały proces odbył się w najkrótszym czasie. Z torfu i ziemi torfowej wyrabia się cegielki, których wartość opałowa dorównywa wartości opałowej pierwszorzędnego węgla. Uzyskanie tych brykietów może się odbywać różnymi sposobami. Można torf lub ziemię torfową mieszać z karbolineum lub ze smołą lub z obu naraz. Celowo stosuje się równocześnie trociny, pył węglowy, twardą smołę węgla kamiennego i podobne ma-

terjały. Zależnie od użycia torfu, lub torfu i ziemi torfowej otrzymuje się różne rodzaje brykietów torfowych. Według wynalazku niniejszego miesza się torf z trocinami, twardą smołą z węgla kamiennego, karbolineum, smołą i uzyskuje się wysokowartościowe brykiety. Można też mieszać ziemię torfową i torf z trocinami, twardą smołą z węgla kamiennego, karbolineum i smołą rzadką i otrzymać również wysokowartościowe brykiety. W każdym wypadku jednak ma zasadnicze znaczenie użycie karbolineum i smoły. Torf i ziemia torfowa rozdrobione na miazdżarkach i prasach miesza się potem z karbolineum i ze smołą, doprowadzając je równocześnie do mieszar-ki i przegrzewacza, a potem, dodając twardą smołę z węgla kamiennego (pak), wpro-

wadza się tę mieszaninę do komory tłocznej, gdzie ulega ciśnieniu 2—10 atmosfer.

W szczegółach proces odbywa się w sposób następujący:

torf wraz z ziemią torfową (torfowisko) doprowadza się do maszyny rozrywającej. Rozdrobniona masa przechodzi przez prasę wałkową do maszyny rozdrabniającej w celu zupełnego zmiżdżenia torfu. Maszynę rozdrabniającą można w danym wypadku opuścić.

Tak przygotowany torf z ziemią torfową dostarcza się z dodaniem karbolineum i smoły do przegrzewacza z mieszałem. Tu ogrzewa go się do temperatury od 200—400°C. W ten sposób zapoczątkowuje się proces chemiczny przetwarzania tej masy na węgiel. Gotową masę doprowadza się do ogrzanej komory tłocznej, w której po potrzebnem wymieszaniu dodaje się jako spoiwa twardej smoły z węgla kamiennego (paku), poczem stacza się ją w formach i prasuje pod hydraulicznem ciśnieniem 100 — 200 atmosfer. Wreszcie gotowy, twardy węgiel torfowy opuszcza prasę w postaci cegiełek gotowych do użytku.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Sposób wyrobu brykietów torfo-

wych, znamieny tem, że do torfu i ziemi torfowej dodaje się karbolineum.

2. Sposób według zastrz. 1, znamieny tem, że do tej mieszaniny dodaje się jeszcze smołę.

3. Sposób według zastrz. 1 — 2, znamieny tem, że mieszaninę torfu, ziemi torfowej, karbolineum i smoły doprowadza się do przegrzewacza z mieszałem, ogrzewa się do temperatury około 200—400°C i wkońcu wprowadza do przegrzanej komory tłocznej.

4. Sposób według zastrz. 1 — 3, znamieny tem, że przed zmieszaniem torfu z innemi ciałami przeprowadza się go przez rozrywacze i prasy wałkowe, w celu jak najlepszego zmiżdżenia.

5. Sposób według zastrz. 1 — 4, znamieny tem, że jako spoiwa do masy, wychodzącej z przegrzewacza, dodaje się twardą smołę z węgla kamiennego (paku).

6. Sposób według zastrz. 1 — 5, znamieny tem, że masę prasuje się pod ciśnieniem 2 — 10 atmosfer.

Studiengesellschaft für
Brennstoffverwertung G. m. b. H.

Zastępca: M. Kryzan,
rzecznik patentowy.